

Anul VII

Nr. 13 (288)

12 pagini — 3 lei

Simbătă

28 martie

1987

Scînteia tineretului

SUPLIMENT LITERAR-ARTISTIC

„Învățați și munciți, munciți și învățați, însușindu-vă continuu cele mai noi cunoștințe profesionale, tehnice, științifice și cea mai înaintată concepție revoluționară despre lume și viață! Învățați și creșteți ca revoluționari, acționați întotdeauna în spiritul tradițiilor revoluționare ale organizației tineretului comunist, ale partidului nostru! Serviți întotdeauna cauza poporului, a libertății și independenței sale, cauza socialismului și comunismului în patria noastră!”

NICOLAE CEAUȘESCU

Momentul istoric pe care-l străbate poporul român este marcat în mod fundamental de asigurarea progresului economico-social al țării. Complexitatea problemei, uriașele resurse materiale și umane pe care le implică, impactul pe scară tot mai largă al factorului tehnico-științific — ca factor determinant al dezvoltării în etapa actuală, — sînt de natură să valideze necesitatea unei mai ample manifestări sociale a factorului uman, a factorului subiectiv, pentru a avea certitudinea găsirii și aplicării unor soluții optime la problemele ce privesc mersul nostru ferm înainte pe drumul civilizației și bunăstării. În esență, aceste aspecte cardinale ale înlăptuirii exigențelor noii etape de dezvoltare în care ne aflăm, — etapa dezvoltării intensive, au fost puternic reafirmate de la tribuna recentei Plenary a C.C. al P.C.R. de către tovarășul Nicolae Ceaușescu. Cuvîntarea strălucită a secretarului general al partidului a reiterat un adevăr primordial, anume că dispunem de toate condițiile materiale, de tot ceea ce este necesar pentru îndeplinirea obiectivelor noastre de dezvoltare, ceea ce impune cu stringență înlăptuirea neabătută a programelor de organizare și modernizare a întregii activități economico-sociale.

Premisele de la care pornim, după cum arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu, rezidă în nevoia imperioasă de a pune în valoare la cote superioare toate resursele și posibilitățile de care dispunem, pe cordonatele perfecționării continue, ale ridicării permanente a nivelului tehnic și a calității produselor, ale creșterii productivității muncii, rentabilității și eficienței economice. În acest

context tovarășul Nicolae Ceaușescu a evidențiat imperativele moral-politice prezente ale activității economico-sociale, imperative de natură să stimuleze rezolvarea corespunzătoare a problemelor extrem de diverse și complicate cu care sîntem confrunțați. Aceste imperative morale și politice, în același timp, circumseriu calitatea profesională, științifică și tehnică a omului muncii, cerințele autoperfecționării lui pentru a pu-

Prezent și perspectivă pentru progresul multilateral al patriei

tea face față unor exigențe mereu mai înalte. Problematika aceasta vizează dimensiunile globale ale societății noastre socialiste și ea solicită participarea tuturor oamenilor muncii, a tuturor cetățenilor patriei.

În ceea ce privește tînăra generație, magistrala cuvîntare rostită de tovarășul Nicolae Ceaușescu la Adunarea Solemnă consacrată aniversării creației U.T.C. și a înființării U.A.S.C.R. a pus în lumină toată responsabilitățile tinerii generații în spațiul moral-politic al devenirii noastre economice și sociale. Situația tinerilor în primele rînduri ale operei înlăptuite de întregul nostru popor este jalonată de contribu-

ția pe care tinerii, în întreprinderi, pe șantiere, prelucind unde se făuresc valorile materiale și spirituale ale civilizației socialiste, și-o aduc la îndeplinirea planurilor stabilite de partid pentru etapa prezentă și în viitor. Este, așadar, firesc și legitim a privi problemele esențiale ale dezvoltării noastre economice cu dimensiunile lor morale și politice și din perspectiva tinerei generații, a organizației sale revoluționare

— Uniunea Tineretului Comunist.

De altfel, la Adunarea Solemnă, tovarășul Nicolae Ceaușescu sublinia cu putere că nu există problemă importantă pentru societatea noastră care să nu vizeze tineretul, care să nu solicite energiile creatoare ale tinerei generații. Avînd în vedere faptul că tot ceea ce ne propunem să realizăm nu poate fi obținut decît prin intensificarea eforturilor și creșterea calității acestora, prin nivele de competență superioare, printr-o pregătire profesională, științifică și tehnică, politică, ideologică și morală, în consens cu cerințele actuale, tînăra generație este chemată să dovedească

prin faptele ei de muncă asumarea deschisă și profundă a răspunderilor ce îi incumbă față de patrie și popor, față de destinele noastre naționale.

Uniunea Tineretului Comunist, în viața societății noastre, în sistemul democrației muncitorești-revoluționare are îndatorirea primordială de a mobiliza întregul tineret, sub conducerea partidului, în temeiul prețioaselor indicații și orientări ale tovarășului Nicolae Ceaușescu, formulat la Adunarea Solemnă prilejuită de aniversarea creării U.T.C. și a înființării U.A.S.C.R., la materializarea vastelor noastre proiecte de dezvoltare, afirmîndu-se cu tot mai multă putere ca școală de educare revoluționară și patriotică a tinerei generații, așadar, acționînd pentru formarea personalității fiecărui tînăr în orizontul moral-politic al principiilor și valorilor modului comunist de muncă și viață și pe terenul hotărîtor al contribuției nemijlocite la asigurarea progresului economico-social al patriei socialiste. Acesta este mesajul, acesta este cuvîntul de ordine pentru conștiința și acțiunea întregului nostru popor, ale tineretului de asemenea, înflăcăratele chemări adresate de tovarășul Nicolae Ceaușescu tuturor tinerilor țării, de a face totul pentru a ridica România pe trepte mai înalte de civilizație și bunăstare găsind în fiecare din noi un ecou profund, validat de eforturile și preocupările dedicate perfecționării activității, creșterii calității și eficienței muncii pe care o depunem în folosul patriei și poporului cărora le aparținem.

SUPLIMENTUL LITERAR-ARTISTIC

MANIFESTĂRI OMAGIALE

SPECTACOL DE O ÎNALTĂ VIBRAȚIE PATRIOTICĂ

Cum era și firesc, artiștii, tinerii creatori de frumos din întreaga țară și-au adus și ei, alături de colegii lor de generație, prinosul talentului lor împlinirii a 65 de ani de la crearea Uniunii Tineretului Comunist și a 30 de ani de la înființarea Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști din România. Revista noastră a consemnat unele dintre manifestările artistice care au avut loc în diverse orașe din țară, pe scenele unor teatre și în case de cultură ale tineretului, în săli de expoziție și de concert, în cluburi și cămine culturale. Opere de artă având ca eroi tineri revoluționari care s-au jertfit pentru patrie sau tineri al zilelor noastre, angajați în efortul construcției societății socialiste și comuniste, opere, deci, cu și despre tineri, destinate lor, au relevat preocuparea artiștilor, a scriitorilor tineri, și nu numai a lor, pentru găsirea acelor modalități, a aceluși limbaj, specific artei lor, care să exprime adevărul zilelor noastre, idealurile nobile care ne animă. Aceste manifestări au culminat cu marele spectacol omagial ce s-a desfășurat în prezența secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a tovarășei Elena Ceaușescu, a celorlalți tovarăși din conducerea partidului și statului nostru.

Impresionant prin amploarea lui, prin felul măiestru în care arte diferite — de la imaginea cinematografică a cîntecului patriotic, de la mișcarea de balet avîntată și sigură la cuvîntul devenit puternică metaforă poetică, de la străvechii dans popular a folclorului nou — s-au unit într-o imagine încărcată de simboluri, reliefînd dragostea și dăruirea tineretului pentru cau-

za marea noastră a partidului nostru, pentru secretarul său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, respectul pentru trecutul glorios al patriei, încrederea în viitorul luminos, spectacolul s-a desfășurat sub genericul *Partidului, conducătorului iubit — omagiiu tinereții noastre*.

În deschiderea, ca și în finalul reprezentației, imensa scenă a părut neîncăpătoare pentru zecile de tineri muncitori, țărani, pionieri, elevi, studenți, militari, brigadieri. *Venim la sărbătoarea tinereții*, anunță ei într-un cîntec în care voioșia și avîntul dau nota specifică virtuții lor, angajării revoluționare de a înlăptui neabătut politica partidului, pentru împlinirea viitorului comunist al României. Melodia următoare, impresionantă prin sonoritățile ample, de o profundă vibrație patriotică — *Din inimă — omagiu și cinstire* — este intonată din nou de toți cei de pe scenă, amplificînd astfel mesajul versurilor, al cîntecului: cu toții, întregul tineret al țării, strîns unit în jurul partidului, va răspunde îndemnurilor, chemărilor conducătorului iubit de a nu precupeți nimic pentru a patriei măriri. La fel, ducînd pînă la capăt ideea ce străbate ca un fir roșu spectacolul, în final, aceiași zeci și zeci de tineri care au evoluat pe scenă în momente diferite vor rosti jurămîntul de credință pentru partid și țară, pentru făuritorul „Epocii de aur” a României: *Jurăm partidului credință*.

Primul dintre tablourile reprezentației a evocat, prin mișcare coregrafică, prin imagini apărute pe marele ecran din fundal, nașterea, din însăși ființa partidului, a Uniunii Tineretului Comunist. Într-o desfășurare

complexă, în care au fost îmbinate plastica dansului cu fotografia document, versuri din presa vremii și altele aparținînd poezilor de azi închinată jertfei revoluționare din anii grei ai luptei împotriva opresiunii fasciste, au fost trecute în revistă unele dintre cele mai de seamă momente ale istoriei U.T.C.: intrarea tovarășului Nicolae Ceaușescu în activitatea revoluționară de tineret, momentul procesului de la Brașov, marea demonstrație antifascistă și antirăzboinică de la 1 Mai 1939, intensa și eroica activitate desfășurată de tovarășul Nicolae Ceaușescu, împreună cu tovarăsa Elena Ceaușescu, pentru pregătirea și desfășurarea acestei demonstrații. Încărcat de dramatism a fost tabloul închinat momentului de răscruce din istoria țării noastre: 23 Au-

gust 1944. Într-o impresionantă desfășurare simbolică, un alt tablou, de data aceasta încărcat de lirism, a fost închinat celor care s-au jertfit pentru ca „un soare nou să urce-n scumpa țară”.

Secvențe de documentar cinematografic, însoțite de un colaj din atît de cunoscutele cîntece ale brigadierilor, străbătute de patosul revoluționar cu care tinăra generație, la chemarea partidului, a pornit la munca de reconstrucție a țării, s-au constituit într-un adevărat poem închinat încrederii în viitorul luminos al țării.

Un alt moment semnificativ a marcat înființarea, la începutul anului 1957, din inițiativa tovarășului Nicolae Ceaușescu, a Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști din România, eveniment deosebit în viața tineretu-

lui studios al țării. Despre vocația tineretului pentru muncă, pentru creație, despre aportul tineretului pe marile șantiere ale socialismului, despre generația „Epocii Nicolae Ceaușescu” și contribuția sa la marile realizări economico-sociale ale anilor de cînd în fruntea țării se află tovarășul Nicolae Ceaușescu au vorbit inspirate și complexe imagini artistice care au urmat. Iubirea de țară și popor, dragostea și încrederea neîfărmurită în conducătorul iubit, conștiința rolului important pe care-l are tineretul în ridicarea pe noi culmi de civilizație și progres a patriei, vocația de pace a poporului României au răzbătut în splendidele momente intitulate *Pace pentru tinerii planetei, Vă mulțumim, iubit conducător*. Impresionant, de asemenea, vorbind sugestiv despre străvechile frumuseți de cuget și simțire ale neamului românesc a fost momentul folcloric în care interpreți afirmați în Festivalul Național „Cîntarea României” au adus în fața spectatorilor unele dintre comorile cele mai de preț ale patrimoniului nostru spiritual.

Încheiat unitar, avînd strălucire și solemnitate, vibrație patriotică și un pregnant fior de romantism revoluționar, spectacolul omagial închinat aniversării a 65 de ani de la crearea Uniunii Tineretului Comunist și a 30 de ani de la înființarea Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști din România a fost o grandioasă manifestare a celor mai înalte sentimente de dragoste și recunoștință ale tineretului din patria noastră față de condițiile minunate create de partid pentru viață și muncă, pentru studiu și creație, față de conducătorul iubit, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Apariții editoriale consacrate mării sărbători a tinerei generații

Aniversarea a 65 de ani de la crearea Uniunii Tineretului Comunist și a 30 de ani de la înființarea Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști din România a fost marcată, după cum este cunoscut, de ample acțiuni și manifestări ce au avut loc în întreaga țară. În contextul acestora un eveniment de excepțională însemnătate pentru generația tinăra a patriei, pentru întregul popor constituindu-l adunarea solemnă desfășurată în Capitală în prezența tovarășului Nicolae Ceaușescu și a tovarășei Elena Ceaușescu.

Cum este și firesc, aniversarea celor două momente de referință din istoria luptei revoluționare și a muncii eroice a tineretului român consacrate făuririi noii noastre societăți, ridicării patriei socialiste pe noi și noi culmi de civilizație, progres și bunăstare a fost reflectată și printr-o serie de apariții editoriale menite să sublinieze activitatea complexă deosebit de rodnică a organizațiilor revoluționare de tineret din țara noastră desfășurată sub conducerea încercată a Partidului Comunist Român, contribuția acestora la afirmarea și împlinirea marilor aspirații și idealuri ale poporului.

Prima dintre lucrările la care ne vom referi în rîndurile de față a fost editată de C.C. al U.T.C. și se intitulă *UNIUNEA TINERETULUI COMUNIST — ȘCOALA DE EDUCARE COMUNISTĂ, PATRIOTICĂ ȘI REVOLUȚIONARĂ A TINERETULUI* (Editura Politică, 1987). Realizată de un colectiv de autori, aceasta constituie o autentică sinteză a mișcării progresiste, democratice și

revoluționare a tineretului român de la începuturi pînă la revoluția de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă din august 1944, precum și a participării tinereții generații din patria noastră, sub conducerea și îndrumarea permanentă a partidului, a tovarășului Nicolae Ceaușescu, la marile evenimente din anii revoluției socialiste, la opera istorică de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și de înaintare a României spre comunism. Evidențînd cu forță și claritate faptul că tineretul român a constituit și constituie o autentică sursă a progresului, un catalizator al acțiunii responsabile, entuziaste, constructive îndreptate în direcția transunerii în realitate a celor mai nobile idealuri ce animă ființa între-

gului popor, subliniînd marile izbînzii ale organizațiilor revoluționare de tineret din țara noastră sub conducerea partidului, realizînd un vibrant și convingător portret moral-politic al generației tinere de azi, volumul reprezintă, așa cum de altfel se subliniază și în prefață, „un omagiu adus luptei glorioase a Uniunii Tineretului Comunist, înaltă școală de educație politică, patriotică și formare multilaterală a tineretului din România, tinereții revoluționare a tovarășului Nicolae Ceaușescu, exemplul suprem de viață și activitate comunistă pentru toți tinerii patriei noastre, emblematicelor valențe desprinse din geniala concepție social-politică a conducătorului partidului și statului nostru privind locul și rolul tinereții generații în cadrul operei de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism”.

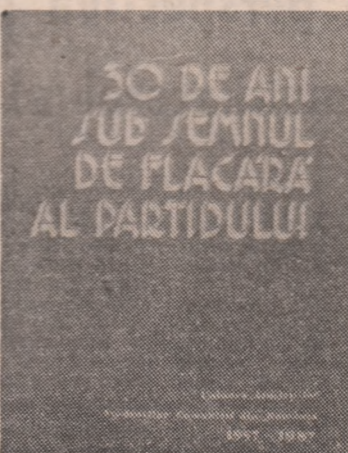
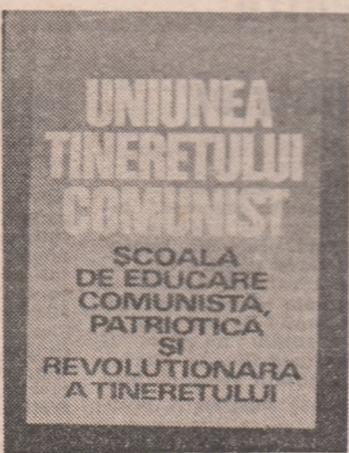
30 DE ANI SUB SEMNUL DE FLACARĂ AL PARTIDULUI, UNIUNEA ASOCIAȚIILOR STUDENȚILOR COMUNIȘTI DIN ROMÂNIA 1957—1987 este o altă lucrare din seria aparițiilor editoriale la care ne-am referit, lucrare consacrată, așa cum indică și titlul, împlinirii a trei decenii de la înființarea U.A.S.C.R. Volumul, editat de

Consiliul Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști din România, acoperă o vastă arie tematică, fiind o veritabilă monografie a învățămîntului superior românesc de azi, a marilor transformări și a spectaculoasei dezvoltări cunoscute de acesta în anii „Epocii Nicolae Ceaușescu”. După o parte istorică, în cadrul căreia sînt tratate multiple aspecte referitoare la mișcarea revoluționară și democratică de tineret din țara noastră, la activitatea și lupta eroică ale tovarășului Nicolae Ceaușescu, ale tovarășei Elena Ceaușescu pentru triumful cauzei libertății sociale și naționale, pentru făurirea socialismului pe pămîntul străbun al patriei, lucrarea abordează probleme de stringentă actualitate referitoare la implicarea tot mai puternică a învățămîntului superior, a vastului său potențial creator în procesul de ansamblu al dezvoltării economico-sociale a țării. Este subliniat faptul că studenții beneficiază, prin grija partidului, a tovarășului Nicolae Ceaușescu, a tovarășei academician doctor inginer Elena Ceaușescu, de minunate condiții de viață și învățătură, de formare și afirmare plenară, condiții ce trebuie valorificate cu maximum de eficiență pentru dobîndirea

unei pregătiri de specialitate pe măsura cerințelor dezvoltării intensive a economiei românești, ale înlăptuirii unei noi calități, superioare în toate domeniile. Volumul pune în evidență, totodată, angajarea responsabilă, spiritul de dăruire, pasiunea pentru nou ale studenții noastre, hotărîrea fermă a acestora de a se situa neconținut în primele rînduri ale promovării noii revoluții științifico-tehnice, noii revoluții agrare și a noului revoluționar de dezvoltare economico-socială a țării, de a urma neabătut cuvîntul partidului, al secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Tot în contextul aniversar evocat anterior a apărut și volumul *ISTORIA MIȘCĂRII REVOLUȚIONARE ȘI DEMOCRATICE DE TINERET DIN ROMÂNIA. REPERE CRONOLOGICE* (Editura Politică, 1987), lucrare datorată lui Constantin Petculescu. Datele și evenimentele consemnate în cadrul ei acoperă o perioadă istorică deosebit de amplă, începînd cu anul 1821 și încheind cu anul 1986. Evident, ponderea cea mai însemnată o dețin informațiile referitoare la evenimentele, momentele și faptele semnificative care ilustrează cei 65 de ani ce au trecut de la crearea Uniunii Tineretului Comunist.

Prin bogăția informației, prin rigoarea științifică a sistematizării și tratării acesteia, cronologia realizată de C. Petculescu este nu numai un instrument deosebit de util pentru toți cei ce studiază istoria mișcării revoluționare și democratice de tineret din țara noastră, ci și o lucrare cu reale valențe educative, ea reprezentînd, asemenea celorlalte două volume prezentate, o contribuție de real interes la cunoașterea și aprofundarea tuturor aspectelor legate de lupta tineretului român pentru libertate, independență, prosperitate și pace, de participarea sa entuziastă, avîntată, plină de pasiune, dăruire și patos revoluționar la făurirea noilor destine de fericire și demnitate ale poporului nostru, destine ale căror ctitori sînt partidul comunist, genialul său conducător, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

„Să faceți totul, dragi prieteni tineri, pentru a putea să spuneți cu satisfacție și mândrie că v-ați făcut întotdeauna datoria”

■ În istoria îndelungată și glorioasă, de mai bine de două milenii, a poporului nostru, nu au existat momente mai importante în care tineretul să nu-și fi adus contribuția și jertfa sa pentru formarea poporului și a națiunii române, pentru realizarea Unirii și apoi a statului național unitar român.

■ În Tineretul Comunist, sub conducerea partidului, am învățat să lupt pentru interesele poporului, pentru cauza socialismului și comunismului. Am învățat că nu este nimic mai presus decît de a acționa întotdeauna ca revoluționari, de a promova noul, de a asigura triumful socialismului și comunismului în România, de a asigura permanent independența, bunăstarea și fericirea întregii națiuni !

■ Am considerat și considerăm că pentru a fi cu adevărat revoluționari trebuie să avem o atitudine fermă împotriva dogmatismului, a tot ce e vechi și perimat și să promovăm larg noul, spiritul revoluționar de înnoire în toate domeniile de activitate.

■ În centrul întregii activități trebuie să punem dezvoltarea puternică a științei, a învățămîntului, a ridicării nivelului general de cultură, ca factori determinanți, hotărîtori pentru dezvoltarea generală, pentru făurirea cu succes a socialismului și comunismului. Trebuie să realizăm o nouă revoluție tehnico-științifică, o nouă revoluție agrară ! Să facem totul pentru a ține pasul cu marile dezvoltări și cuceriri din toate domeniile, pe plan mondial.

■ O atenție deosebită am acordat și trebuie să acordăm și în continuare ridicării conștiinței revoluționare, educației politice, ideologice, formării omului nou cu o înaltă conștiință cetățenească și revoluționară, constructor conștient al socialismului și comunismului. Va trebui să așezăm permanent la baza întregii noastre activități principiile socialismului științific, concepția revoluționară a materialismului dialectic și istoric, cele mai noi cunoștințe ale științei și cunoașterii umane din toate domeniile de activitate !

■ Să dezvoltăm puternic sentimentul mândriei patriotice socialiste, dar, totodată, și sentimentul prieteniei și solidarității internaționale cu toți oamenii muncii, cu toate popoarele în lupta pentru pace, pentru democrație, pentru o lume mai dreaptă și mai bună pe planeta aceasta !

■ Tineretul trebuie să se angajeze cu toate forțele sale pentru a participa activ la îndeplinirea tuturor planurilor și pro-

gramelor, la ridicarea patriei noastre pe noi culmi de progres și civilizație. Acestea deschid minunate perspective de afirmare a talentelor, a personalității umane în toate domeniile de activitate. Tot ceea ce am realizat pînă acum reprezintă garanția justei Programului partidului și a drumului pe care mergem.

■ Să facem totul — și mă adresez îndeosebi tineretului — să faceți totul, dragi prieteni tineri, pentru a putea să spuneți cu satisfacție și mândrie că v-ați făcut întotdeauna datoria acolo unde au cerut partidul și poporul, că nu v-ați dat înlături de la nici o greutate, că v-ați făcut datoria față de partid, față de popor, că ați servit și veți servi cu devotament fără margini cauza socialismului și comunismului, că vă pregătiți și acționați să fiți demni de încrederea pe care partidul o are în voi, pregătindu-vă temeinic pentru a asigura mersul ferm înainte al poporului nostru spre înaltele culmi ale civilizației comuniste !

■ În această uriașă luptă pentru a apăra însăși existența vieții pe planeta noastră, tineretul, tinăra generație de pretutindeni are un rol tot mai important și trebuie să-și ridice cu putere glasul, să acționeze împreună cu toți oamenii iubitori de pace pentru a asigura viitorul omenirii, pentru a asigura pacea, dezvoltarea liberă a fiecărei națiuni !

■ Întreaga viață a tinerilor comuniști trebuie să se bazeze pe principiile eticii și echității socialiste, ale umanismului revoluționar. Activitatea în rîndurile organizațiilor revoluționare ale tineretului și studenților trebuie să constituie o înaltă școală de educare și formare a tinerilor pentru muncă și viață, de înarmare a tineretului cu cele mai noi cuceriri ale științei și cunoașterii universale, de pregătire și formare a tinerilor pentru a intra în rîndul Partidului Comunist Român.

■ Sînt convins că tinăra generație, organizațiile sale revoluționare, urmînd tradițiile progresiste, revoluționare, îndeplinind neabătut politica Partidului Comunist Român, nu vor precupeți nici un efort pentru a fi întotdeauna prezenți la datorie, pentru a-și aduce contribuția la dezvoltarea bazei materiale și spirituale a patriei, la ridicarea continuă a bunăstării întregii națiuni, la întărirea independenței și suveranității Republicii Socialiste România.

NICOLAE CEAUȘESCU

(Din Cuvîntarea la adunarea solennă consacrată aniversării Uniunii Tineretului Comunist și Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști din România).

Patria — pe culmi tot mai mărețe La îndemnul Marelui Conducător!

Imn tînăr

Zburind spre vaste orizonturi,
ziua bună cu griu o-ntimpinăm.
Sintem tineri
cu fruntea încărcată de păsări cîntătoare,
iar anii noștri-s soare
cîntînd neîjmurit !
Sintem lumii datori cu roua dimineții,
să fim acestui timp ce va purta în istorie
de-a pururea numele Marelui Conducător,
frumoșii trudituri,
zburătorii spre zarea ca o floare !
Să iubim Patria
așa cum o iubește Marele ei Strateg,
s-o înălțăm pe culmi tot mai mărețe
la îndemnul Marelui Constructor !
Sintem tineri
cu fruntea luminată de păsări cîntătoare !

Lupta lui e tinerețe

Floarea luptă să izbucnească
în culori ;
Trilurile să se armonizeze ;
Lumina luptă să prefacă florile
în rod ;
Mama să-și crească în pace copiii ;
Bolta luptă să țină
Stelele aprinse ;
Riul să curgă mereu.
Fiecare luptă pentru propriul său rost.
Numai Ctitorul luptă pentru rostul
Tuturor,
Pentru fericirea Patriei.
Lupta Lui e muncă,
Lupta Lui e jertfă,
Lupta Lui e tinerețe.

Cintec de generație tînără

Tu, Patrie, ești steaua albă
Care îmi luminează faptele tinere,
Ești ramul
Care îmi bate în geam primăvara.
Te chem, Patrie, cînd lucrez,
Cînd iubesc,
Cînd scriu.
Seara ascult foșnetul zilei
De trandafiri ;
Respir miresmele frunzelor crude.
Sînt ca un fruct care se coace
Pe brațul tău netezind cerul.
Creșterea mea, de generație tînără,
O veghează Părintele meu,
O veghează Părintele tău.

VICTORIA MILESCU

Oriunde-am fi, noi, tinerii

Cit adevăr este în fiecare lucru
al acestei ere comuniste
și-n fiecare faptă
care oglindește povăța marelui Ctitor !
Suavă zi care cobori
din inimi,
tu, timp fără capăt
preaplin de imnul dimineții,
oriunde-am fi, noi, tinerii,
pe străzi, pe șantiere,
în școli,
purtăm în noi riul de rouă
cu care iarba tainic e-n iubire,
sintem zbor și cintec
sub ochiul Lui iubitor de părinte.
Suavă zi care începi din inimi,
cu bucurie să-i cîntăm numele !

GHEORGHE DARAGIU

GHEORGHE CRISTACHE — Sentiment

Rostindu-i numele

În fiecare zi — un cintec de speranță ;
În fiecare zi — o grădină de trandafiri înfloriți ;
În fiecare zi — un munte cu azur de doină !
Cîntăm, sădim și urcăm,
Rostindu-i cu dragoste numele !

În fiecare zi,
Trăim cu o bătaie de inimă mai mult ;
În fiecare zi,
Respirăm o oră de soare mai mult ;
În fiecare zi,
Ne simțim mai puternici și mai frumoși,
Rostindu-i cu dragoste numele !

Cu suflet tînăr și pur

Sărutăm pămîntul,
Riurile, pădurile și griul.
Cu sîiala căprioarei de munte,

REPORTAJ

Romanticii de pe „naționalul” Sculeni — Tuțora — Gorban — Iași

În biroul inginerului Gheorghe Popovici am fost intîmpinat de o privire cutezătoare care căuta să anticipeze scopul imixtiunii mele în intimitatea lucrurilor sale.

— Ziua bună, tov. ing. Popovici, adresez eu binețe cu căldură ardelenescă în suflet, omului ce-mi va fi ghid și stilp căutătorilor mele.

— Ziua bună și bun venit la Iași.

Nu lipsit de ironie, bărbatul înalt, cu voce baritonă, plăcută, se dezvăluie pe încetul și din idei clare și precis exprimate, înjgheb un fir de microistorie a locurilor din centrul Moldovei, unde de peste 30 de ani caută, observă, meditează și impune soluții. Soluții de specialitate, de amenajări de îmbunătățiri funciare. În ele, vei găsi, cititorule, cristale ale tinereții petrecute între pămînturi și ape, în liniști și furtuni.

— Din cite se spune, Iașul are contribuții originale, radical diferite de alte zone ale țării în valorificarea apei și a cursurilor de apă. Confirmați supozitia, stimate tovarășe inginer Gheorghe Popovici ?

Fața inginerului se luminează pe dată de un zîmbet cu înțelesuri doar de el știute. „Uitînd” să-și alunge acel zîmbet de pe chip, mă privește îndelung pe sub sprîncenele-i stufoase cu ochii săi mari, strălucitori și abia într-un târziu se rosteste :

— Într-adevăr, la Iași catedra profesorului Valeriu Blidaru și filiala din localitate a INSTITU-

TULUI DE STUDII ȘI PROIECTĂRI PENTRU ÎMBUNĂTĂȚIRI FUNCiare

se ocupă de aplicarea unor soluții mai gospodărești în folosirea cursurilor de apă care, constat că dobîndesc teren. Sint soluții care se pot aplica cu randamente superioare în zonele colinare. Mai cu seamă profesorul Blidaru este promotorul acestor idei, pe care le popularizează sistematic și le cultivă în rîndul discipolilor săi de la catedră, antrenează tineretul la aplicarea lor.

Se înțelege că Blidaru nu este solitar în acest demers îndrăzneț și patriotic, așa zice. El cu ai săi este doar prima jumătate a proiectelor. A doua jumătate este filiala din Iași a institutului de profil care la rîndu-i se integrează cu modestie obștească în tot ceea ce se face pe plan național în domeniul îmbunătățirilor funciare și construcțiilor agricole. Nici nu s-ar putea altfel.

— În ce constau totuși noutățile leșenilor ?

— Lăsăm apa să curgă „la vale”, de sus în jos, așa cum a curs de cînd e lumea și acolo unde condițiile permit o punem să producă energie electrică. Dar despre asta, ceva mai târziu.

— Deci nimic nou sub soare ?

— Noi nici într-un caz nu avem „noutăți”. Noutăți au adus cei care obligă apa să curgă de jos în sus, folosind niște stații de pompare puternice. Unii fac din asta chiar un act de bravură, afirmînd că au ajuns să „stăpi-

nească natura”. În realitate, omul nu poate decît să se servească de natură. Marele secret al omului de știință este de a ști sau a stabili, cum să ne servim de ea. Restul e o simplă prejudecată. E drept că pe la noi unii, mai vanitoși, au început să se laude cu proiectele lor „originale” ceea ce înseamnă nu doar lipsă de modestie ci o denaturare flagrantă a adevărului istoric. Or istoria fără adevăr nu mai e istorie. Spunea marele nostru poet Mihai Eminescu : „Dacă o generație poate avea un merit e acela de a fi un credincios adept al istoriei, marilor idei ale înaintașilor”. Nu vreau să spun prin asta că Eminescu ne-ar fi luat dreptul de a descoperi noi idei.

Sînt incredîntat că în cazul de care ne ocupăm, cei din Iași nu facem altceva decît să continuăm, pe un nivel superior, o moștenire extrem de valoroasă pe care ne-au lăsat-o înaintașii care ou peste 50—60 de ani în urmă au pus, în germene desigur, bazele acestor proiecte.

Pentru că gîndirea hidrotehnică românească, asemenea aeronauticii, medicinei etc., a fost strălucit reprezentată încă de la început de oamenii pe care numai popoarele mari îi pot avea. Românul a fost mîndru de a fi român și cînd lumea îl privea cu dispreț și neîncredere. El a inventat, a gîndit în chip genial și gospodăresc și aceste proiecte — la o altă scară desigur. Nouă ne-a revenit sarcina de a le concretiza și face viabile la dimensiunile de astăzi ale puterii economice a țării. Ceea ce pot să vă spun este că noi am rămas credincioși unora din marile idei emise de Dimitrie Leonida și Dorin Pavel dar mai cu seamă celor moștenite de la Ion Andreiescu-Cale pe care le găsim gospodărești. În esență, proiectul nostru propune un program de sporire a sursei de

apă pentru județul Iași. Conținutul său a fost difuzat de presă cu ani în urmă sub semnătura lui Dumitru Eliade care a consensnat o discuție avută cu profesorul Valeriu Blidaru unde se preciza că proiectul prevede să realizăm o acumulare de bază pe Siret, la Pașcani, de 60 milioane m.c. Din această acumulare, apa vine printr-o derivație gravitațională spre centrul județului Iași străbătînd dealurile înalte ce despart Siretul de Bahlui.

Acumularea centrală va fi la Pirocovaci, aproape de Hirău, iar de acolo apa va curge pe trei magistrale, la cote între 200 și 170 m spre părțile de sud, est și nord ale județului, dominînd gravitațional o suprafață de aproximativ 240 mii hectare, dintre care vreo treizeci de mii în județele apropiate — Vaslui și Botoșani. Din aceste magistrale se vor desprinde, pe dreapta și pe stînga canalele de distribuție pentru irigații, pentru aprovizionarea cu apă a localităților și a unor unități economice, pentru crescătorile de pește în care deocamdată apa este adusă prin pompare. Economic, ecologic, turistic, igienico-sanitar, această lucrare va aduce numai avantaje. Ideea de a capta sursele de apă la creastă și nu la baza versanților reprezentînd o soluție care nu se întîlnește în multe locuri din lume.

Irigarea acestor pămînturi nu în felul „clasic”, de jos în sus, elimină o cheltuială de energie de 200 milioane kW/oră pe an, și mai mult, îngăduie producerea a 170 milioane kW/oră, în cursul unui an, pentru că pe firul magistralelor și canalelor acestui sistem hidrotehnic avem în vedere și construirea a vreo 70 micro-hidrocentrale. Proiectul prevede ca o măsură de siguranță și posibilitatea de a aduce în arterele acestui sistem hidrotehnic apă din riul Moldova.

Tot gravitațional, Moldova se află la cota 400 și apa urmează să coboare în acumulare de la Pașcani, pe Siret, care se află la cota de 220 m iar de aici la acumulare de lingă Hirău, la 200 de m — Bahluiul aflîndu-se și mai jos, la cota 100 în nord și la 35 în sudul județului, acolo unde se varsă în Jijia.

A FOST O „PIAȚĂ A APELOR”

— Tovarășe inginer Gheorghe Popovici, sînteți șeful proiectului amenajare complexă a zonei hidroameliorative SCULENI — TUȚORA — GORBAN. Cînd a încolțit ideea în sufletul dumneavoastră de a regenera aceste pămînturi ?

— Din timpul studenției. Lucrarea de diplomă întocmită în 1952 și susținută la examenul de stat a fost primul pas în elaborarea unui proiect cuprinzător privind amenajarea Prutului și Jijiei. Atunci am văzut ravagiile pe care le făceau aceste ape care se revărsau de 2—3 ori pe an. De atunci am reținut că șesurile dintre Prut și Jijia se numeau „Piața apelor” și tot de atunci au rămas multe din datele proiectului. Se vede că lucrarea făcută atunci a stîrnit interes în lumea specialiștilor de vreme ce în 1954 mi s-a încredințat răspunderea elaborării unui studiu amplu asupra amenajării hidrotehnice a zonei care pentru mine n-a reprezentat doar „Piatra de încercare” în destiul profesional ci „Stîncă cea mare” care mi-a subjugat întreaga viață, care m-a făcut fericit, mi-a dat speranțe pentru speranțele oamenilor. De atunci port în suflet plăcuta povară a acestei „lespezi de încercare” sub povara căreia am plîns, am ris, am disperat și am sperat. Este un proiect îndrăzneț, foarte vast care cuprinde circa 35 000 ha în prima etapă pe care-l port cu mine ca pe o

Aplecată deasupra izvorului,
Sărutăm chipul Patriei.

Sărutăm pământul
Cu dragostea nestinsei aripi
Care zboară deasupra Carpaților !

Sărutăm chipul țării
Cu sfială pentru strămoși,
Cu iubire pentru contemporanii hamici,
Cu suflet tânăr și pur,
Pentru Marele ei Cîitor !

MIHAIL I. VLAD

Sfioși îi ascultăm inima

E totul cîntec.
Sufletul Cîitorului e primăvară.
În fereastra planetei,
Împreună cu Părintele drag,
Respirăm albastrul păcii.
Zborul pescărușilor deasupra mării
E un cîntec frumos.

E-atîta liniște !
Sfioși îi ascultăm nobila-i inimă
Prin care vorbește istoria românească,
Precum prin inimile marilor eroi.

FLORENTIN PALAGHIA

Rostirea în patrie

Pământul roditor al patriei
nu-l poți străbate
decît cu o lacrimă de singe —
înflorindu-ți sămînța buzelor ;

inima țării românești
bate cu nestînsă vigoare
prin cumpăna sacrelor milenii
la Sarmizegetusa Regia.

În sfînta patrie română
n-ai să poți intra
decît cu o salbă de singe
așezată pe ochi și pe temple ;

la Vaslui și la Războieni
oasele oștenilor și pintecul mamei
ne veghează truda și somnul —
geamăna verde a gîndului.

Sub clepsidra astrală a veacului
buzele mele tinere învață a rosti
cuvintele Limbii Române.

PETRU NOVAC DOLĂNGĂ

medalie de onoare și mă preocup zilnic de aplicarea lui așa cum l-am gîndit cu colectivul filialei, cu profesorul Blidaru, pentru că și el are un lot experimental în zona Osoi-Moreni ; acolo unde ne-am întîlnit cu fata aceea minunată pe care o cheamă Amalia Săndoiu și cu brigadierul Dănuț Gherasim de pe S 220, omul care săpa drenurile. Sînt brigadieri de la șantierul național al tineretului. Ați văzut-o pe maistra-șefă Săndoiu Amalia cum veghează ca totul să se execute la milimetru, pe sîrmă, așa cum au fost croite „drenurile“ de topometru, cu înclinările și unghiurile stabilite ca apa să-și poată face cursa normală spre canalele colectoare. Altfel truda noastră, a profesorului Valeriu Blidaru și conferențiarului doctor inginer Corneliu Cismaru, ar fi zadărnica.

Cînd soarele scapătă după colinele Coziei inginerul Popovici s-a îndreptat spre institut. După cîteva zile l-am făcut o nouă vizită, unde ne-am continuat dialogul.

— Ca hidrotehnician și ecolog, ce viziune v-ați formulat asupra apei, stimate Gh. Popovici ?

— După acr, apa este a doua necesitate a vieții. Acest adevăr ar trebui așezat peste tot, unde trăiesc și muncesc oamenii, fiindcă omul n-ar exista dacă n-ar exista apa. Ea trebuie ocrotită ca orice ființă.

— Văd că vă atrage ca un magnet, șantierul. Cînd ați luat cunoștință cu el ?

— În vara anului 1948, pe naționalul tineretului, „Lunca Prutului“, unde, pe 6 iulie am avut și prima decepție. Apele umflate ne-au rupt digul pe care-l construise și pe care a mai trebuit să-l facem o dată. A fost o clipă care mi-a marcat viziunea ca student „hidro“.

— Lucrați în zonă de peste 30 de ani și cunoașteți bine psihologia sătenilor în folosul cărora trudiți. Cum este privită această lucrare de plugari ?

— Lucrăm în folosul țării, al țărănilor, prezentului și viitoru-

lui. Pământul pentru oamenii locului are prețul caselor, și morților care s-au coborît în el la alunecări. Oricum, la noi pământul e mai scump ca aurul. El are prețul cerealelor pe care apa le acoperă și le pustiește prefăcînd totul în smircuit.

Iubirea de pământ o avem în noi și o transmitem în copiii noștri. Noi, cei din Iași, am învățat de la părinți cit de stearpă e munca făcută într-un ogor condamnat la secetă sau la inundații cînd vine vremea să-i culegi roadele. Lată de unde vine speranța și visarea de mai bine, și încrederea în ceea ce facem.

BĂTĂLIA PENTRU LINIȘTEA ȘI FERICIREA OAMENILOR DE PE MELEAGURILE IEȘENE

Mihai Zavastian, comandantul Șantierului național al tineretului Sculeni — Tușora — Gorban nu are nimic spectaculos în biografia sa. Poate chipul său plăcut și cei doi ochi jucăuși să difere de ai altor tineri moldoveni. Sau poate firea aprigă și iute a lui Mihai, care se minie repede, aproape fără motiv, dar tot atît de repede și uită de supărări. Zavastian Mihai nu poate uita sub nici o formă nezarurile pe care le-a pricinuit oamenilor locului Jijia și Prutul. Revolta lui a rămas vie în singe și-n întreaga fibră a sufletului de cînd era de-o șchioapă.

Am bătut împreună șantierul în lung și-n lat pe jos, cu autobasculante, tractoare și căruțe pentru a vedea ce și cum se face pentru vindecarea rînilor pricinuite pământului de ape și alunecări.

Cînd am ajuns pe malul Jijiei, a oprit mașina, s-a dus pe mal și a luat în căușul palmelor apă din canalul Jijiei. Privirea lui aspră s-a îndreptat spre mine și cu o revoltă sinceră și-a depănat cîteva din amintiri.

— Priviți la rîulețul acesta năbădăios care împarte comuna Trușești în două. E comuna mea

Roditor temei

Nu-i dor și-o iubire mai mare
Nu-s arbori mai falnici ca la noi,
Nici șoaptă mai dulce de izvoare
Nici iarbă mai verde după ploii.

Nu-i altă vreme mai senină
Cum e vremea patriei noastre,
Nici zori răsărind lumină
Peste frămîntările albastre.

Nu-i zbor mai falnic, mai curat,
Cum e zborul liniștit de porumbei,
Nici anotimp mai așteptat
Cum e al păcii roditor temei.

Tinerii

Prezentul —
Simbol al tineretului,
Face lumină

GEORGETA ADAM — Flori ale mării

MIRON ȚIO

Viitorului.
Să vă bucurați
Precum cerul
De stele
Și pământul de copaci !...
Alături de tineri ;
Puterea are chip,
Dragostea are chip —
Soarele stă întotdeauna
Pe cer.

NICOLAE SINEȘTI

E primăvară

Roua cuvintelor spuse
ninge nevăzut
grădina sufletului.
E-o nîngere ce cîntă inaudibil
bucuria de a fi a firii.
Asudă grînda de la casa iubitei
de-al meu dor minat
la îndemnul cărării bătute
pe vale și pe nor.
Strigă-te inimă și dăruiește-i simțirea
că numai tu poți fi deplină
de aceasta —
sîntem acum Noi
gata și rămînem de-a pururea tineri
e primăvară
și-i primăvara veșnic numai a noastră !

VASILE SPERANȚA

Tinerească urare

Se luminează țara de-al florilor desen
Ce se așterne-n pace — efigie solară.
Sub zodia iubirii țesută din polen
Imaculată, primăvara lin coboară.

În Pacea Carpatină se-naltă gînd curat
Vegherea națiunii să-i fie tutelară
Cînd, ca ofrandă pură, ca un imens brocart,
Veghează griu-n țărini recolta de la vară.

În perimetru-acesta de puritate plin
Plutește peste țară un gînd de sărbătoare,
Și-o cupă cu garoafe și-un cîntec cristalin,
Emblemă-n acest marte din Tricolor înflorare.

Și se naltă-n toate : în inimi și-n simțiri
Iluminînd conștiința cu flacăra și dorul.
Pe românească vatră, în noile rodiri
Sărbătorec toți tinerii-ntr-un glas Conducătorul !

Pentru lumina vieții ce astăzi ne-nconjoară
Făcînd din anotimpuri perpetuă primăvară
Și pentru libertatea de oameni suverani,
În versuri și în cîntec, în zi de primăvară,
CU TINEREȚEA ȚĂRII VA SPUNEM — LA MULȚI ANI !

GEO CIOLCAN

dacă avem în vedere că Prutul a fost deja indiguit.

— Ce lucrări execută brigadierii la desecări ?

— Amenajări de drenaje pe o suprafață de 16 350 ha în lungime de 5 360 kilometri pe lotul experimental și pe zone colinare, stații de pompare și evacuarea apei, canale magistrale de colectare a apei din bălțiri și pinze freatice — toate cu dublă funcție desecare și rezervă de apă ; regularizări de riuri ; plantații pentru stabilizarea solului pe 1 860 ha etc.

A doua lucrare de bază la care sîntem angajați o reprezintă IRIGAȚIILE pe o suprafață de 18 900 ha în zona Sculeni-Tușora-Gorban din cele 23 694 ha prevăzute în proiect iar după terminare alte suprafețe ce se vor înscrie în convenții, din zona Siret — Bahlui.

Avînd în vedere specificul solului și a fenomenelor naturale din zonă facem și alte lucrări.

— De pildă ?

— Executăm un POLDER pe o suprafață de 253 ha. Este o denumire folosită în Țările de Jos pentru a desemna o porțiune joasă de teren smulșă mării sau unui lac maritim prin îndiguire și drenare. La noi, această incintă indiguită va reține în cele trei compartimente — ca niște lacuri de acumulare, viiturile piraielor Covasna și Comarna pe care le va dirija în vechea albie a Jijiei ca rezervă de apă pentru irigații.

Mai executăm 7,5 kilometri din CANALUL DE COASTĂ din cei 15 kilometri cit va avea. El se construiește pentru a colecta apele rezultate din precipitații de pe versanții Coziei, Gorbanului, Valea Corbului și pîrîul Bohotin care au devenit spaima satelor din Valea Jijiei. Priviți la acest „Cal năraș“ al zonei care se cheamă pîrîul Bohotin. Face adevărate ravagii cînd se revărsă. Uitați ce matcă adînea și-a săpat ; are cred 10—12 metri adîncime, deși prin ea nu curge acum nici un firicel de apă. La ploii torențiale, e mai rău ca un fluviu.

— Ce rol va juca canalul de coastă ?

— Rolul „extraverului“, un calmant, care potolește pasiunile agresive și destructive ale piraielor de coastă pe care le-am amintit.

REVERBERAȚII PESTE ANI

— Stimate Mihai Zavastian, spuneți că Șantierul național al tineretului din zona Sculeni-Tușora-Gorban a preluat integral spre execuție lucrările de combatere a eroziunii solului și alunecărilor de teren. Ce suprafață reprezintă aceste pămînturi „umbiltoare“ cărora le dați stabilitate ?

— În județul Iași cu relieful său predominant colinar aceste suprafețe se ridică la peste 200 000 ha din care 11 200 ha intră în perimetrul șantierului nostru pe care le-am „luat deja la mină“.

— Ce „leacuri“ se folosesc împotriva alunecărilor de pămînt ?

— Așa cum v-au informat șefii brigăzilor complexe nr. 3 și 4 care potrivit convenției încheiate între C.C. al U.T.C. și Ministerul Agriculturii sînt și adjuncți ai comandamentului șantierului, am în vedere pe inginerii Idricanu Ștefan și Troia Ion, oameni de înaltă competență profesională și cu bogată experiență în lucrări de îmbunătățiri funciare, brigadierii specialiști, elevii și studenții, execută captări de izvoare, drenuri și canale magistrale pentru scurgerea apelor de pe versanți, împăduriri cu cîtină albă, salcîmi și alte specii propice evitării alunecărilor de teren. În învîlmășirea zărilor și nopților de trudă și luptă, cerințele vieții se fac simțite și de fragilele făpturi omenești.

Unii se mențin dirși și neînduplecați ca stîncile de piatră în fața talazului furios, alții dau un pas înapoi și lasă pe altul să ducă mai departe torța nestînsă a faptelor în devenire.

AUGUSTIN V. POP

Eveniment

EXPRESIA VIBRANTĂ A UNEI CONȘTIINȚE ARTISTICE ANGAJATE PLENAR

Expoziția națională de artă plastică a tineretului deschisă la sala Dalles din București în cinstea aniversării a 65 de ani de la crearea Uniunii Tineretului Comunist și a 30 de ani de la înființarea Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști din România este în primul rând, o demonstrație a puterii creatoare a tinerilor artiști din țara noastră.

Dar, în egală măsură ea este și o demonstrație de tinerete spirituală a întregii bresle a plasticienilor, deoarece, dintre cele 394 de lucrări de pictură, sculptură, grafică, arte decorative și estetică a formelor industriale o parte dintre ele aparțin celui mai valoros esalon al creatorilor noștri, artiști de frunte ai artei plastice ajunși la vârsta maturității dar legați prin univers de gând și preocupări de cei tineri, uniți azi, într-o emoționantă solidaritate, la marea sărbătoare a organizațiilor revoluționare de tineret și studenți din România.

Expoziția se constituie din cele mai bune lucrări de dată recentă, create în ultimii 2-3 ani, unele dintre ele remarcate cu prilejul unor mari manifestări cu caracter aniversar, prin deosebita lor împlinire artistică rezultată din organica și inspirată împletire dintre idei și forma plastică ce o exprimă.

În sala cea mare a expoziției sînt grupate o suită de lucrări care evocă anii tineretului revoluționare a tovarășului Nicolae Ceaușescu, părintele drag și prietenul apropiat al tinerei generații, marcîndu-se cele mai importante momente din activitatea sa în cadrul organizației de tineret ca înflăcărat comunist și patriot. Evocarea se împletește totodată cu un cald omagiu, adus tovarășei Elena Ceaușescu.

Menționăm aici o serie de artiști reprezentativi prin lucrările lor monumentale: Ileana Balotă, Eftimie Modăciță, Doru Rotaru, Vladimir Șetran, Ion Bitzan.

Noua tinerete a patriei, idee dominantă, în organizarea expoziției, epoca de adevărată renaștere a țării este amplu ilustrată printr-un număr mare de lucrări de pictură, grafică sau sculptură care prezintă principalele etape ale anilor socialismului, obiective industriale de mare anvergură, unice prin dimensiuni și importante ca semnificație, la care tineretul a participat alături de cei maturi, cu totală dăruire. Unele dintre ele reprezintă de fapt, adevărate epoci ale muncii, priceperii și efortului oamnelor din întreaga țară, astfel că, ele revin, deseori, ca motiv central al unor ample compoziții: „Eroi ai unui timp nou” de Vladimir Șetran, „Vizită de lucru la Canalul Dunăre — Marea Neagră” de Doru Rotaru, „Vizită de lucru” de Vasile Pop-Negreșteanu, „Santier” de Ion Valentin-Scărlătescu, „Santier” de Floarea Tuțiuianu, „Omagiu lucrătorilor metroului bucureștean” de Dimitrie Grigoras, „Agiea” de Ion Pandele, „Pasa-jul Grand” de Petru Rogojină, „Magistrala albastră” de Constantin Rusu-Gregorian, „Canalul Dunăre — Marea Neagră” de Radu Cotișel, „Dunărea” de Viorel Poiată.

Chipuri de tineri și tinere, elevi, studenți, muncitori pe șantier, brigadieri, se orinduesc într-o sensibilă și autentică galerie de personaje pregnante, constituind portretul colectiv al unei generații lucide, senine, optimiste, avîntate, purtînd marca cetezantei, încrederei și entuziasmului, trăsături morale ce definesc întregul tineret al epocii pe care o trăim: Marina Andrei — „Tinără”, pictura lui Ioan Minele — „Utecist” sau lucrările lui Bogdan Molea, Ion Sincă, Valeriu Șusnea — „Elevă”, Aaniței Gabriela, „Portret de fată”, „Omagiu tineretului” basorelieful de Valentina Bostină, „Tinăr gînditor” de Dana Grefu, „Familia”, „Răzucăi Grigorcea”, „Portret de studentă” de Mihaela Niculiță, „Tinăr” de Corneliu Andronescu.

Demnă de relevat este și deschiderea generoasă spre trecutul glorios al poporului și figurile legendare ale eroilor neamului, evocați în această expoziție tocmai pentru a sublinia legătura neîntreruptă cu înaintașii, tradiția neînscutată a luptei seculare pentru dreptate socială și libertate națională, pentru independență și suveranitatea patriei. Remarcabil este, în acest sens, stilul poetic, sobru, grav și reținut al acestor memento-uri istorice reflectate de lucrările „Vatra” de Petru Lucaei, „Vestigiul” de Traian Postolache, „Horia, Cloșca și Crișan” de Alexandru Siminie, „Aparătorul” de Mircea Dăneasa, „Muncitor celerist” de Victor Vaiamanu, „Tinăr” (frumoasă imagine a jertfei!) de Danil Zamfirescu, „În memoriam” de Aurel Cucu.

Prezentul înseamnă, firește, pentru tinerii creatori, întregul univers de idei, gândiri, aspirații, sentimente, visuri ce însoțesc marile succese, bucurii, împliniri, realizări și înfăptuiri ale adolescenților aflați în pragul vieții, pentru care cel mai prețios lucru la ora actuală este pacea; fără ea nici unul dintre vise nu poate deveni realitate. Artiștii plastici aduc în această expoziție cel mai categoric apel pentru pace și fac din operele lor, gestul cel mai ferm de slujire a idealului păcii, aducînd, totodată, cele mai calde și convingătoare argumente pe care arta le poate invoca, transformîndu-și creațiile artistice în adevărate arme de luptă pentru pace; chiar dacă acestea sînt reprezentări alegorice sau apelează la simboluri, întotdeauna ele sînt incluse într-o realitate familiară nouă, cotidiană, în imagini emoționante, percutante, angajante, de o mare frumusețe plastică: „Lăsați fluturii să zboare” de Carmen Brojboiu-Izac, „Zborul din noi” de Cristian Babes, „Vis de pace” de Pavel Răzvan Mihăescu, „Copacul păcii” de Pavel Ring-Zitta, „Gînd de pace” de Eugen Bălan, „Natura” de Lucia Burkuș, „Peisaj în lună plină” de Hora Georgina, „Dimineața copilului” de Alex. Jakabhazy, „Pagină de carte” de Ileana Ploscaru, „Gînd pentru viitor” de Tiberiu Pop Viorel, „Dimineața păcii” de Valeriu Muste, „Întrebare pentru porumbelul

alb” de Doru Rotaru, „Un sol de pace” de Paula Tudor, „Tineretul României doarește pace” de Geta Mermeze, „Referendum pentru pace” de Patricia Popescu, „Vrem pace” de Ligia Popescu, „Omagiu omului făuritor și constructor, omagiu tinerului, omagiu păcii și liniștii în care rodurile sînt de aur, metafora din urmă reprezintă motivul central al unor compoziții în care creatorii aduc laude naturii, pămîntului roditor, recoltelor, belsugului, împărțită nu numai în compozițiile pictate sau desenate ci și de piesele de artă decorativă, explozie de opulență și culoare: „Vas cu mere roșii” de Alexandru Cleoanță, „Omagiu” de Elemer Benedek, „Ritmuri agrare” de Jana Andreescu, „Semințe” de Cristina Pasima, „Culegătorul de mere” de Marilena Preda-Sânc, „Pepinieră” de Rodica Poiată, „Rod” de Manuela Botis, „Aurul recoltei” de Sava Valentin, „Spice” de Gheorghe Caruțiu.

Noul peisaj românesc nu se rezumă, firește, doar la cel marcat de silueta șantierelor, a macaralelor, a cofrajelor, a camioanelor sau de prezența căștilor albastre ale brigadierilor, el înseamnă, deopotrivă, cîmpia, ograda de la țară cu farmecul ei, finețea, gardul peste care se vîd dealurile — pină hăt, departe! — „Șopron” și „Casă din Lăzarea” de Mihai Lujanschi, înseamnă „Scene din viața de la țară” de Alina Roșca, „Peisaj” de Ioan Aron Tăroiu.

După cum, starea de visare, de gînd înaripat care colindă neîngrădit, proprie tineretului, adolescenței este sugerată de motivul „ferestrelor deschise” abordat de către autori în toate tehnicile, atît în pictură și desen cit și în tapiserie: „Fereastră” de Ion Drăghici, „Ferestre deschise” de Vasile Dobre, ș.a.

O atmosferă de liniște, calm și echilibru emană nenumăratele peisaje, flori, compoziții semnate de reprezentanții generației mature de artiști plastici, a căror sensibilitate nuanțează și îmbogățește repertoriul de stări și sentimente exprimate de creațiile invocate pînă acum. Astfel, remarcabilă este prezența aici a lucrărilor semnate de Georgeta Năpăruș, Constantin Piliuță, Alin Gheorghiu, Vi-

rel Mărginean, Virgil Almășanu, Ion Sălișteanu, Gabriela Pătulea-Drăguț, Vasile Celmare, Sabin Bălașa, lor, alăturîndu-li-se doi sculptori de marcă, prin excepționala metaforă spațială impusă autoritar de creațiile lui Constantin Popovici și Iliescu-Călinesci. Astfel că lucrările din aceeași categorie tematice ale celor mai tineri, completează în mod fericit, prin diversitatea de stiluri și personalități, afirmarea și confirmarea unei noi generații de valorosi pictori, sculptori și graficieni ca Nistor Coita, Traian Alexandru Filip, Mihaela Nacu, Dana Postolache, Elena Dup-Tăranu, Mihaela Costea, Adrian Moldoveanu, Lucici Augustin, Ovidiu Oprea, Miron Duca, Diana Brăiescu, Liana Jorica-Negoescu, Radu Igaszag, Dana Urda-Sabău, Sorin Vreme, Petronela Sirbu, Ilinca Călinescu, Dup Darie, Alexandru Crințean, Romana Ganea, Lucia Pușcas, Albin Stănescu, Dorin Crețu, Roxana Trestloareanu, Adriana Blendea, Cristian Neagoe.

În expoziție există o secțiune, cea a artelor decorative, care cuprinde piese de ceramică, porțelan, sticlă, metal, lemn și tapiserii al căror stil emblematic, simbolic, epurat de detalii, rostește într-un ritm monumental, același sentiment de bucurie și împlinire: Yvona Fulicea, Mariana Bițulescu, Elena Cerepnicov, Carmen Mirescu-Rodean, Oana May Muresan, Gyöngy Boț, Gabriela Beja, Mihai Nazarie, Mariana Apostol, Valer Neag, Mircea Mazilu, Nuțu Marcel, Emil Crețu, Lucia Atanase, Titu Tonceanu, Ilie Rusu, Horia Sirbu, Lucian Butucaru, Cristian Ianza, Ioana Mihăiță-Marinescu, Elisabeta Costea-Dumitrache, alături de creatorii de modele și prototipuri pentru industrie și amenajări interioare, Mihaela Dulca, Grama Nicolae Savin, Ovidiu Suciu, Ghenea Cătălin, Stela Cărlin, Magda Sfîlcea sînt autorii unor piese care probează calitățile artistice ale unor tineri într-un domeniu nou, de activitate artistică, înzestrați și unii chiar dăruți cu vocația noului și originalului, certitudini pentru viitorul artelor noastre decorative.

Un esalon de graficieni specializați în genul atît de dificil al afișului politic inscrie aici, o suită de piese percutante, ieșind din spațiul strict al festivalului și comemorativului, inscriindu-se în categoria mare, a imaginilor care nu se uită. Autorii lor sînt foarte tineri: Traian Daie, Ion Dorina, Nicolae Stoian, Ruxandra Călarășu, Adriana Melconian, Aurelia Vasal, Kovacs Gavril, Petcu Maria, Avram Adrian, Tudor Constantin, Nertan Nicolae, Timotei Nădășan, Kiss Szabo, Călin Chivu.

Desigur, că această expoziție este o sinteză a principalelor preocupări ale tinerilor artiști plastici; amplă, bogată și diversă, variată și semnificativă, atent și competent organizată, expoziția națională de artă plastică de la sala Dalles, se constituie și ca un autentic omagiu adus în aceste zile sărbătorești de către tinerii creatori, alături de ceilalți tineri din patria noastră, marii aniversări a Uniunii Tineretului Comunist.

Ea are amploarea, greutatea și temeinicia unei republicane fiind, în foarte multe dintre secțiuni, mai reprezentativă decît un salon pentru ceea ce înseamnă direcții stilistice și stadiu al creației tinere, ea reflectînd mai complet, mai profund, mai complex și mai elocvent preocupările și spiritul angajat pe drumul adevăratelor înnoiri și al celei mai totale și exemplare exprimări prin intermediul artei, al conștiinței unei generații, contemporane cu o epocă de glorie ce-si găsește ecoul în creația lor, mărturie și document al zilelor noastre, pagină memorabilă din istoria culturii române.

SIMONA VĂRZARU

Cenacul „Confluente” Sub semnul diversității

Marti, 3 martie a.c. a avut loc, în cadrul Salonului Cărții pentru Tineret dedicat aniversării a 65 de ani de la crearea Uniunii Tineretului Comunist și a 30 de ani de la înființarea Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști din România, o nouă sedință a cenacului „Confluente”. Au citit tinerii poeți Matei Dianu și Dumitru Paul Opreșcu, iar plasticianul Constantin Crăcea s-a înfățișat cu o selecție din lucrările sale. A fost prezentat, de asemenea, romanul Numele jocului apă-

rut recent la Editura Cartea Românească și semnat de tînărul prozator Eduard Huidan, care la rîndul său a dat lecturii cîteva pagini din această carte, cit și altele, inedite. Discuțiile au fost deschise, printr-o tradiție creată ad hoc în cenacul, de Diana Barbu, care a observat că în poezia lui D. P. O. există „imagini reușite” și se simte influența bine asimilată a lui Blaga. M. D. „este o revelație, știind să atingă problema eternă a devenirii umane”; proza frapează prin „ironia ele-

ganței”. Opinii interesante au exprimat și Ion Munteanu, Ion Corbu, Constantin Menagache, Ioan Iacob. Mircea Ștefan a remarcat „măiestria artistică a picturii prezentate”, D. P. O. compune „o poezie tensionată”, iar M. D. „una de largă inspirație care mai are nevoie încă de rețușuri”; proza lui E. H. este „plăcută, relaxantă, reușită”. Emilian Marcu s-a arătat în principiu convins de înzestrarea celor doi poeți, nu însă și de ceea ce au înfățișat ei în sedință. Cuvinte de apreciere pentru pictură au avut Titu Gheorghe Cocheș și Eduard Huidan (în calitate de vorbitor).

Criticul Constantin Sorescu a afirmat că „poezii care au citit sînt publicabile, au versuri frumoase, dar nu trec peste medie”. E. H. se dovedește uneori „un prozator cu talent, știe să contureze un personaj”, alături însă rămîne doar la nivelul unor „jocuri amuzante”; în ceea ce îl privește pe plastician, „tema

lui interioară este singurătatea”. Discursul criticului s-a centrat pe ideea necesității de a face din buna linie medie pe care le-au cucerit literatura și arta tînără, un reazim pentru valori superioare.

Victor Atanasiu a precizat că „evident, cei doi poeți sînt încă în formare, ceea ce nu exclude prezența evidentă a talentului”. M. D. este „un autor foarte promițător în linia unei lirici sugestiv-ului-vionare conturîndu-și viziunea printr-o desfășurare largă, printr-o rostogolire aparent greoaie de enunțuri masive”. D. P. O. este cu atît mai percutant, cu cit este mai concis „în comunicarea abreviată a unei melancolii sfioase”; un pictor matur în cel mai deplin sens al cuvîntului a fost cel care a expus în această seară; în sfîrșit, E. H. se demonstrează „un prozator serios, profund în egală măsură în registrul dramatic și în acela comic”.

CRONICAR

POEZIA AFRICANĂ CONTEMPORANĂ

„Intreaga literatură africană este o literatură angajată, în sensul cel mai larg, cel mai nobil al acestui cuvânt. Tematica este afirmarea de sine, poemul, exaltarea pământului natal și a libertății, a acestei negritudini pe care J.-P. Sartre o definește ca pe «o anumită atitudine afectivă față de lume». Scriitorii africani ignoră căutările de tip intelectual, așa cum le practica Valery, spre exemplu, neliniștile introspecției interioare, jocurile unei imaginații fericite pur și simplu pentru că există. Interesul pe care-l poartă azi vechilor poezii ale rapsozilor populari, rezevindându-le, transpunându-le atunci când spiritul creator este mai puternic, ține mai puțin de o tentație a «documentarului» - cit de o neostenită căutare a înțelepciunii și moralei prezente până și în fantasticul animal sau vegetal al acestor texte». Christiane Reynault definește astfel (în prefața volumului *Anthologie africaine et malgache*, Ed. Seghers, 1962) caracteristica generală a unei literaturi destul de curând intrată în circuitul marilor valori ale civilizației universale, esență a unei tradiții multimilenare a continentului african, subliniind legătura indisolubilă dintre prezentul acestei literaturi și un trecut bazat pe oralitate, exprimat de opera

extraordinar de divers vehiculată, din generație în generație de rapsozii populari. Aceasta, în primul rând, pentru a înțelege un fapt fundamental, semnificativ pentru spiritualitatea africană, niciodată, fie că este vorba despre poeme, basme, legende, opere de artă, artizanat, nimic nu există izolat, în sine, nu este creat în spiritul artei pentru artă, obiecte inutile, de decor. Totul se integrează într-un context al ordinii universului, fiecare dintre aceste lucruri este chemat să ocupe un loc absolut firesc și necesar. Poezia contemporană, sensul angajării și al revoluției, al visului și speranței nu pot fi înțelese fără raportarea continuă la tradiția Africii. Și iată de ce, prefăcând pozițiile unor autori contemporani africani din generația „poetilor revoltei”, reproducem fragmente din comunicarea ținută de un eminent om de cultură african, Amadou Hampâté Bâ cu ocazia unui colocviu internațional organizat sub egida U.N.E.S.C.O. având ca temă „Artistul în societatea contemporană”. Acest articol urmează să apară, în extenso, în *Histoire générale de l'Afrique, capitolul La tradition vivante*.

Antonio Jacinto

Monangamba

Pe această plantație atât de întinsă, nu ploaie,
ci sudoarea noastră face să crească recoltele :
Pe această plantație atât de întinsă e cafea, coaptă,
roșu-aprins

Dar seva ei a hrănit-o singele meu.

Cafeaua va fi prăjită
măcinată și sfărâmată,

Va deveni neagră, neagră de culoarea sclavului negru

Neagră, de culoarea sclavului negru !

Intrebă păsările ce cîntă
Izvoarele ce serpuiesc fără grijă
Și vîntul puternic ce vine dinspre continent
Cine se scoală de vreme ? Cine merge la muncă ?
Cine duce pe umeri, pe drumurile lungi,
scaunul pe care stă așezat stăpînul și îngrijește
de plantație ?

Cine recoltează și primește drept salariu disprețul
porumb putrezit, peste putrezit,
haine zdreantuite și bani puțini
și bătaie cînd se revoltă ?

Cine ?

Cine face să crească meiul
și să înflorească portocalii ?

Cine ?

Cine aduce patronului banii
să-și cumpere mașini, utilaje, femei
și zeci de negri pentru mașinile lui
Cine-l îmbogățește
rotunjindu-i burta și portofelul ?

Cine ?

Iar păsările care cîntă
și izvoarele ce curg fără grijă
și vîntul puternic ce vine dinspre continent
îți vor răspunde :

— Monangambe... —

Ah, lăsați-mă măcar să urc în palmieri
lăsați-mă să beau vinul, vinul de palmier
și, adîncit în beția-mi, să-l uit pe el,
— Monangambe... —

(Din antologia publicată de M. Eldridge,
Ed. Penguin Books, Harmondsworth)

Tchicaya U'Tamsi

Ofrandă

Și iată cîmpia unde locuiesc
mina e largă pe ușă
luați partea mea de fruct
cu toate că nu știu din al cui arbore este cules
luați partea mea de lacrimi
cu toate că știu ce inimă îndurerează
Nu întîrziți
sînt deja departe de izvorul meu

Nu întîrziți

pot fi de folos
mi-am făcut deja unghiile
mi-am ras capul
și sînt curat în fața nopții.

(Din volumul *Epitome*, Ed. Pierre Oswald,
Paris, Marele Premiu pentru poezie la Festivalul
mondial al artei africane, Dakar, 1966)

Martial Sinda

Tam-tam

Tăcere.

Mereu tăcere.
Să nu mai vorbim.
Să nu mai dansăm.
Să nu mai strigăm.
Căci nu sîntem liberi.
Căci nu mai sîntem acasă la noi.
O, Africă de altădată !
O, Africă ingenunchată !
O, Africă, ohoe... Africă noastră.

Tam-tam, tam-tam-tu

Fără încetare, tam-tam, tam-tam-tu
Cu clopoței, cu clopoței inconjoară-te, mereu, mereu.

Africa, țărîm al tristeților !

Africa, țărîm al imaginilor triste !

Africa, țărîm fără bucurii, fără dansuri, fără cîntece !

Africa, țărîm al lacrimilor și plîngerilor...

Amadou Hampâté Bâ

Cultura africană

„Un lucru care n-a trezit în sufletul tău frumusețea — spune un vechi proverb african — nu poate trezi nici în sufletul altuia frumusețe atunci cînd vede lucrul respectiv”. Creația artistică era deci manifestarea exterioară a unei viziuni a frumuseții interioare care, pentru vechea tradiție africană, nu era altceva decît reflexul frumuseții cosmice. De aceea arta nu avea preț. Prin aceasta ea nu putea fi plătită. /.../. Concluzia care trebuie desprinsă din toate acestea este că arta tradițională africană nu era gratuită și că îndeplinea un rol esențial în cadrul comunității omenești /.../. Trebuie deci să înrăuim să ascultăm : poveștile, învățăturile, legendele, sau să privim obiectele pe mai multe nivele dintr-o dată. Aceasta este, cu adevărat, înțelegerea. Instanță cunoașterea profundă a ceea ce este exprimat prin intermediul lucrurilor, prin însăși natura, dincolo de aparențe.

Tot ceea ce există se învață prin intermediul unei vorbiri fără cuvinte. Forma este limbaj. Ființa este limbaj. Totul este limbaj.

Dar, imi veți spune, toate acestea reprezintă trecutul. Ce se întîmplă însă acum ?

Este adevărat că ultimele decenii au fost marcate de destrucției sau dispariției sistematice a celor mai multe dintre centrele de înțelegere, artistică sau artizanală tradiționale și aceasta datorită mai multor cauze : mai întii politica statelor colonialiste care încerca, după legea ce-i este caracteristică pe toate latitudinile, să facă să dispară toate sistemele de valori și obiceiuri autohtone pentru a le implanta pe ale sale, apoi datorită politicii mercantile, tot colonialiste, care a distrus practic artizanatul /.../. Puțin cite puțin, arta negro-africană n-a mai fost tolerată decît la nivelul de „folclor” și asta doar cu condiția de a fi remaniat și adus după gustul stăpînului de o clipă. Dar, din momentul cuceririi independenței, artistul african modern luptă pentru a se afirma. Căutarea sa de autenticitate și originalitate este adesea dificilă și emoționantă, căci nu scapă de unele influențe exterioare. Fără îndoială, idealul ar fi să se ducă la izvoarele inesei ale artei africane, mergînd pe lîngă cei ce mai sînt depozitarii nu neapărat ai tehnicii de lucru, ci mai ales a unui anumit mod de a asculta bătaia de inimă a sufletului lumii. /.../ Vechea Africă spunea : „Ascultă ! Totul vorbește. Totul caută să ne comunice ceva, un ciștig de cunoaștere sau o stare de suflet imposibil de definit dar constructivă și dătătoare de bogăție sufletească”.

„Învăță să ascuți liniștea — se spune în Africa — și vei descoperi că ea, de fapt, este muzică”...

Tam-tam, tam-tam-tu

Fără încetare, tam-tam, tam-tam-tu
Cu clopoței, cu clopoței inconjoară-te, mereu, mereu.

Oh, Armstrong, privește această Africă ce doarme

Privește această Africă în nemiscare

Fără trompeta ta, fără dulcele tău blues, fără jazz-ul
tău.

Tam-tam-tu, ohoe... Africă noastră !

Cîntă din trompeta, oh, Armstrong, maestru

Cîntă din trompeta pentru a trezi întreaga Africă
neagră

Cîntă, cîntă pentru a trezi din somn Africă.

O dulce trompetă a jazzului !

Legănător xilofon !

O n'sambi din Congo !

O, rapsozii din scumpul meu Dakar !

O, dansatoarea Zannie Amaya din Bangui !

Legănați-ne, legănați-ne, legănați-ne mereu

Pînă la crearea unei noi Africi,

Africă neagră mereu.

(Din volumul *Premier chant du départ*)

Agostinho Neto

Foc și ritm

Sunet de lanțuri pe stradă
Cîntec de păsări
Pe deasupra umedei verdeți a cîmpiei
Prospețime în simfonia liniștitoare
a arborilor de cacao.

foc

foc în fin

foc peste suprafețele calde ale pietrelor lustruite
din Cayatte.

Drumuri largi

pline de lume, pline de lume,

pline de lume

în exod în toate părțile

drumuri largi către orizonturi închise

dar drumuri

drumuri deschise dincolo de

întinderea brațelor.

Dans, tam-tam, ritm.

Ritm în lumină

Ritm în amintire

Ritm în somn

în mișcare

Ritm în rînilor insingurate ale picioarelor umede

Ritm în unghiile smulse

Dar RITM

RITM

O, voci dureroase ale Africii !

Pagină realizată de CRISTIAN UNTEANU

Important

Joi 2 aprilie a.c. la orele 18 va avea loc, în Sala Ansamblului artistic al U.T.C., din strada Gutenberg nr. 19, o nouă ședință de lucru a cenaclului „Confluente”. În cadrul ședinței vor citi tinerii scriitori **Marilena Moldovan**, **Virgil Diaconu** (poezie) și **Cristina Ștefan** (proză). De asemenea, va fi prezentat volumul **Slujbașul universului** particular apărut la Editura **Litera** și semnat de tînărul poet **Victor Gh. Stan**.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA :
București, Piața Școlii, Tel. 17
60 16, 17 60 20. Abonamentele se fac
la oficiile poștale și difuzorii din
întreprinderi și instituții — Tiparul : Combinatul Poligrafic
„Casa Școlii” cîntorii din străinătate se pot
abona prin „ROMPRESFILATELIA” — Sectorul export-
import presă P.O. Box 12-201, telex 10376 prsfr
București, Calea Griviței nr. 64-66.

